

Sygn. akt IV CSK 472/17

## POSTANOWIENIE

Dnia 14 marca 2018 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Mirosława Wysocka

w sprawie z powództwa R. Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w G.  
przeciwko M. W. Spółce Akcyjnej w W.

o zapłatę,

na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej

w dniu 14 marca 2018 r.,

na skutek skargi kasacyjnej strony powodowej

od wyroku Sądu Apelacyjnego w G.

z dnia 10 maja 2017 r., sygn. akt V ACa .../16,

**odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania**

UZASADNIENIE

W skardze kasacyjnej od wyroku Sądu Apelacyjnego w G. z dnia 10 maja 2017 r., opartej na podstawie naruszenia art. 484 § 2 k.c. przez jego błędną wykładnię, powód R. spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w G. uzasadnił wniosek o przyjęcie skargi do rozpoznania „występowaniem w sprawie istotnego zagadnienia prawnego, a mianowicie: czy istnieją podstawy do dokonania miarkowania kary umownej na podstawie przepisu art. 484 § 2 k.c. w związku z występowaniem po stronie Powoda opóźnienia, a nie zwłoki w wykonaniu zobowiązania, związanego z brakiem współpracy Pozwanego oraz zawinieniem występującym po jego stronie, a także faktem niezaistnienia jakiegokolwiek szkody po stronie Pozwanego.”

Sąd Najwyższy przyjmuje skargę kasacyjną do rozpoznania, jeżeli w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, zachodzi nieważność postępowania lub skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona (art. 398<sup>9</sup> § 1 k.p.c.). Cel wymagania przewidzianego w art. 398<sup>4</sup> § 2 k.p.c. może zostać osiągnięty jedynie przez powołanie i właściwe uzasadnienie istnienia wymienionych przesłanek, a rozstrzygnięcie Sądu Najwyższego o przyjęciu lub odmowie przyjęcia skargi do rozpoznania następuje na podstawie oceny, czy okoliczności powołane przez skarżącego odpowiadają przyczynom kasacyjnym wymienionym w art. 398<sup>9</sup> § 1 k.p.c. Sposób, w jaki należy prawidłowo uzasadnić wniosek, był przedmiotem licznych wypowiedzi Sądu Najwyższego.

W skardze brak argumentacji prawnej odpowiedniej dla wykazania powołanej przez skarżącego przyczyny przewidzianej w art. 398<sup>9</sup> § 1 pkt 1 k.p.c. Wykazanie jej wymaga, poza sformułowaniem określonego problemu prawnego o charakterze abstrakcyjnym i powołaniem przepisów, które stanowiły źródło jego powstania, zaprezentowania stosownej argumentacji prawnej przekonującej o istnieniu na tle tego problemu rozbieżnych ocen prawnych, a także świadczącej o poważnych trudnościach w jego rozwiązaniu, ponadto wskazania, dlaczego jest ono istotne (por. m.in. postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 10 maja 2001 r.,

II CZ 35/01, OSNC 2002, nr 1, poz. 11 i z dnia 12 grudnia 2013 r., IV CSK 384/13, niepubl.).

Powód uzasadniając wniosek nie uwzględnił tych wymagań i nie przedstawił argumentacji prawnej, która mogłaby przekonać, że w sprawie pojawił się istotny, abstrakcyjny problem prawny, budzący poważne wątpliwości i wymagający rozwiązania przez Sąd Najwyższy. Uzasadnienie wniosku zostało sformułowane w sposób odpowiadający uzasadnieniu podstawy kasacyjnej i zawiera wyłącznie argumenty dotyczące zasadności jedyne zarzutu, na którym skarga została oparta. Przedstawiona przez skarżącego kwestia nie jest istotnym zagadnieniem prawnym w rozumieniu w art. 398<sup>9</sup> § 1 pkt 1 k.p.c., lecz stanowi jedynie zmodyfikowaną postać postawionego zarzutu i sprowadza się do pytania o możliwość zastosowania powołanego w skardze przepisu prawa materialnego w określonym stanie faktycznym, który zresztą odbiega od stanu faktycznego ustalonego przez Sąd drugiej instancji. Ustalenia poczynione w postępowaniu apelacyjnym pozostały niewzruszone ze względu na brak w skardze podstawy naruszenia przepisów postępowania, a zatem były dla Sądu Najwyższego wiążące (art. 398<sup>13</sup> § 2 k.p.c.).

Skarżący nie przedstawił zatem ani istotnego zagadnienia prawnego, ani jego właściwego uzasadnienia, co oznacza, że nie wykazał przyczyny przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania.

Z tych względów Sąd Najwyższy odmówił przyjęcia skargi do rozpoznania na podstawie art. 398<sup>9</sup> § 2 k.p.c. O kosztach postępowania kasacyjnego nie orzeczono, gdyż wniosek o ich zasądzenie został połączony jedynie z wnioskiem o oddalenie skargi.

kc

jw